

implementată la data de 6 aprilie 1830, când Biserica a fost organizată, și în luna martie a anului 1836, când membrii Primei Președinții și cei ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli au fost susținuți ca profeți, văzători și revelatori (vezi *History of the Church*, 1:74–77; 2:417).

8. Cartea lui Mormon avertizează asupra pericolului dacă nu dăm ascultare învățăturilor profetice. Din ea, citim că „acea clădire mare și spațioasă era mândria lumii; și ea s-a dărâmat, iar căderea ei a fost grozavă. Iar îngerul Domnului [a vorbit]... zicând: Așa va fi distrugerea tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor care vor lupta împotriva celor Doisprezece Apostoli ai Mielului” (1 Nefi 11:36).
9. Vezi Daniel 9:10; Amos 3:7; Doctrină și legăminte 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Ioan 15:16. Cel de-al cincilea articol de credință clarifică: „Noi credem că un om trebuie să fie chemat de Dumnezeu prin profeție și prin așezarea mâinilor de către aceia care dețin autoritatea [pentru] a predica Evanghelia și [pentru] a administra rânduielile acesteia”.
11. *Învățăături ale președinților Bisericii: George Albert Smith* (2011), p. 64; subliniere adăugată. Acest citat este dintr-o cuvântare a vârstnicului George Albert Smith adresată în cadrul unei conferințe desfășurată în anul 1919. El a devenit președintele Bisericii în anul 1945.
12. Vezi Doctrină și legăminte 1:30, 38.
13. Vezi Doctrină și legăminte 107:27.
14. 3 Nefi 13:10; vezi, de asemenea, Matei 6:10; Luca 11:2.
15. Când președintele Bisericii moare, Prima Președinție este dizolvată și consilierii își ocupă locurile în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Apoi, Cvorumul celor Doisprezece Apostoli prezidează asupra Bisericii până când Prima Președinție este reorganizată. Această perioadă este cunoscută sub denumirea de interregnum apostolic. De-a lungul istoriei, acel interval a variat în lungime de la patru zile la trei ani și jumătate.
16. Desigur, tiparul succesiunii nu a fost valabil în cazul chemării lui Joseph Smith, care a fost prerânduit să fie profetul restaurării și primul președinte al Bisericii (vezi 2 Nefi 3:6–22; vezi, de asemenea, Avraam 3:22–23).
17. Noi știm că Domnul Însuși ne poate chema acasă oricând dorește.
18. Gordon B. Hinckley, „God Is at the Helm”, *Ensign*, mai 1994, p. 54; vezi, de asemenea, Gordon B. Hinckley, „He Slumbers Not, nor Sleeps”, *Ensign*, mai 1983, p. 6.
19. „Message from President Thomas S. Monson”, *Church News*, 3 febr. 2013, p. 9.
20. „Ne rugăm pentru tine”, *Imnuri*, nr. 17.

Carol F. McConkie

prima consilieră în Președinția generală a Tinerelor Fete

Să trăim conform cuvintelor profețiilor

Pentru a fi în acord cu scopurile divine ale cerului, noi îl susținem pe profet și alegem să trăim conform cuvintelor sale.

Tatăl nostru din Cer îi iubește pe toți copiii Săi și vrea ca ei să cunoască și să înțeleagă planul Său al fericirii. Prin urmare, El cheamă profeți, cei care au fost rânduiți cu putere și autoritate să acționeze în numele lui Dumnezeu pentru salvarea copiilor Săi. Ei sunt mesageri ai neprihănității, martori ai lui Isus Hristos și ai puterii infinite a ispășirii Lui. Ei dețin cheile împărăției lui Dumnezeu pe pământ și autorizează înfăptuirea rânduielilor necesare salvării.

În Biserica adevărată a Domnului „într-o perioadă, nu este niciodată mai mult decât unul pe pământ, căruia această putere și cheile preoției să-i fie conferite”¹. Noi îl susținem pe președintele Thomas S. Monson ca profetul, văzătorul și revelatorul nostru. El revelează cuvântul lui Dumnezeu pentru a îndruma și a conduce *întreaga* noastră Biserică. Președintele J. Reuben Clark jr. a explicat: „Președintele Bisericii... este singurul care are dreptul să primească revelații pentru întreaga Biserică”².

În ceea ce privește profetul în viață, Domnul a poruncit celor din Biserica Sa:

„Trebuie să luați în seamă toate cuvintele și poruncile lui pe care el

vi le va da vouă pe măsură ce el le primește, umblând în toată sfințenia în fața Mea;

Deoarece, cuvântul lui îl veți primi, ca și cum ar fi din propria Mea gură, în toată răbdarea și credința.

Pentru că, făcând aceste lucruri, porțile iadului nu vă vor birui”³.

Pentru a fi în acord cu scopurile divine ale cerului, noi îl susținem pe profet și alegem să trăim conform cuvintelor sale.

Noi îi susținem, de asemenea, pe consilierii președintelui Monson și pe membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeți, văzători și revelatori. „Dânșii au dreptul, puterea și autoritatea de a declara gândul și voința [Domnului]... supunându-se... președintelui Bisericii”⁴ Ei vorbesc în numele lui Hristos. Ei profetesc în numele lui Hristos. Ei fac toate lucrurile în numele lui Isus Hristos. Prin cuvintele lor auzim vocea Domnului și simțim dragostea Salvatorului. „Și tot ceea ce vor spune atunci când sunt inspirați de Duhul Sfânt va fi scriptură... și puterea lui Dumnezeu pentru salvare.”⁵ Domnul Însuși a spus: „Fie prin propriul Meu glas, fie prin

glasul slujitorilor Mei, este același lucru”⁶.

Noi suntem recunoscători pentru că Biserica este „[zidită] pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos”⁷. Casa Domnului este o casă a ordinii și nu trebuie să ne înșelăm vreodată cu privire la locul în care să căutăm răspunsuri la întrebările noastre sau să avem incertitudini referitoare la glasul pe care să-l urmăm. Noi nu trebuie să „[plutim] încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură”⁸. Dumnezeu revelează cuvântul Său prin slujitorii Săi rânduiți „pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu”⁹. Când alegem să trăim conform cuvintelor profeților, suntem pe calea legământului care duce la perfecțiune eternă.

De la o mamă singură care s-a străduit să supraviețuiască unei perioade de foamete, învățăm ce înseamnă susținerea unui profet. Domnul i-a spus profetului Ilie să meargă la Sarepta, unde urma să găsească o văduvă căreia Dumnezeu îi poruncise să-l susțină. Când s-a apropiat de cetate, Ilie a văzut-o adunând lemne. El a chemat-o și i-a spus: „Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.”¹⁰

Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou și a zis: «Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine în mâna ta».

Și ea a răspuns: «Viu este Domnul Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri».

Ilie i-a zis: «Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi

întâi mie cu untdelemnul și făina aceea o mică turtă și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău»¹¹.

Imaginați-vă o clipă cât de greu era pentru o mamă flămândă ceea ce profetul îi cerea să facă. Cu siguranță, Dumnezeu Însuși ar fi putut să-i dea mâncare slujitorului Său credincios. Dar, acționând în numele Domnului, Ilie a făcut așa cum a fost îndrumat, anume să-i ceară unei fiice preaiubite a lui Dumnezeu să sacrifice ce avea pentru a-l susține pe profet.

Dar, Ilie a promis, de asemenea, o binecuvântare pentru supunere: „Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina»¹². Domnul i-a dat văduvei ocazia de a alege să creadă și să se supună cuvintelor profetului.

Într-o lume amenințată cu foametea de neprihănire și spiritualitate, ni s-a poruncit să-l susținem pe profet. Pe măsură ce ascultăm cu atenție, susținem și afirmăm cuvântul profetic, noi depunem mărturie că avem credința să ne supunem cu umilință voinței, înțelepciunii și timpului Domnului.

Noi ne supunem cuvântului profetic chiar și atunci când pare irațional, nefavorabil și incomod. Conform standardelor lumii, a-l urma pe profet poate să nu fie ceva popular, corect din punct de vedere politic sau acceptabil din punct de vedere social. Dar a-l urma pe profet este întotdeauna un lucru drept. „Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.”¹³ „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!”¹⁴

Domnul îi cinstește și îi favorizează pe cei care vor da ascultare îndrumării profetice. Supunerea față de Ilie i-a salvat viața văduvei din Sarepta și, în

final, a salvat-o și pe cea a fiului ei. Așa cum promisese profetul, „multă vreme a avut ce să mănânce, ea și familia ei și Ilie... după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie”¹⁵.

Domnul „îi va hrăni pe cei care se încred în El”¹⁶. Cuvintele profeților sunt ca o mană pentru sufletele noastre. Când mâncăm, suntem binecuvântați, protejați și apărați temporal și spiritual. Când ne ospătam din cuvintele lor, noi învățăm cum să venim la Hristos și să trăim.

Vârstnicul Bruce R. McConkie a scris că, prin intermediul profeților, „Domnul revelează adevărurile salvării... salvarea care este în Hristos; și El determină... drumul care duce la viața veșnică... În fiecare epocă, Domnul Își îndrumă poporul atunci când acesta se află în primejdie sau pericol. Și, cu siguranță, în zilele ce vor veni, vor fi momente când doar înțelepciunea lui Dumnezeu ce coboară din cer și este transmisă prin gura profeților, va putea salva poporul Său”¹⁷.

Cuvintele profeților predate de învățătoarea mea din clasa Laur m-au ajutat să înțeleg cum ar trebui să fie o relație de căsătorie în legământ. Cuvintele profeților mi-au dat credința și speranța că mă pot pregăti și pot avea un cămin fericit. Studiul constant din învățăturile profeților, atât cei din vechime, cât și cei moderni, m-a ajutat în timpul anilor obositori și, adeseori, extenuanți în care am dat naștere, am învățat și am hrănit șapte copii. Cuvintele profeților din scripturi și cele spuse la acest pupitru sunt cuvinte de alinare, dragoste, întărire și bucurie care sunt valabile pentru noi toți.

Când dăm ascultare cuvintelor profeților, ne clădim căminele și viețile pe o temelie eternă și sigură, „pe stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu... ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui

puternice, da, săgețile lui în vârtejuri, da, atunci când ploaia lui cu pietre și furtuna lui puternică vă va lovi, aceasta să nu aibă nicio putere asupra voastră ca să vă târască către... [nefericire] și [suferință] fără de sfârșit”¹⁸.

Avem posibilitatea de a alege. Putem alege să ignorăm, să luăm în derâdere, să disprețuim sau să ne răzvrătim împotriva cuvintelor lui Hristos spuse prin intermediul slujitorilor Săi rânduiți. Dar Salvatorul ne-a învățat că cei care fac acest lucru vor fi alungați din mijlocul poporului Său de legământ.¹⁹

Pe măsură ce citim și studiem, rugându-ne, cuvântul profetic sacru, având credință în Hristos și intenție adevărată, Duhul Sfânt ne va spune adevărul în mintea și în inima noastră. Fie ca noi să ne deschidem urechile să auzim, inimile să înțelegem și mințile pentru ca tainele lui Dumnezeu să poată fi dezvăluite în fața noastră.²⁰

Îmi depun mărturia că Joseph Smith a fost și este profetul chemat de Dumnezeu să restaureze Evanghelia lui Isus Hristos și preoția Sa pe pământ. Și depun mărturie că, prin persoana președintelui Monson, suntem conduși astăzi de un profet adevărat al lui Dumnezeu. Fie ca noi să alegem să stăm de partea profeților și să trăim conform cuvintelor lor până când devenim uniți în credință, purificați în

Hristos și plini de cunoașterea Fiului lui Dumnezeu. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 132:7; vezi, de asemenea, *Manualul 2: Administrarea Bisericii* (2010), 2.1.1: „Isus Hristos deține toate cheile preoției care aparțin Bisericii Sale. El i-a conferit fiecărui apostol al Său toate cheile care aparțin împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Apostolul în viață cu cea mai mare vechime în slujirea în acest oficiu, președintele Bisericii, este singura persoană de pe pământ autorizată să exercite toate cheile preoției”.
2. J. Reuben Clark jr., „When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?” (cuvântare adresată personalului de la seminar și institut, Universitatea Brigham Young, 7 iulie, 1954).
3. Doctrină și legăminte 21:4–6; subliniere adăugată.
4. J. Reuben Clark jr., „When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?”
5. Doctrină și legăminte 68:4.
6. Doctrină și legăminte 1:38.
7. Efeseni 2:20.
8. Efeseni 4:14.
9. Efeseni 4:12–13.
10. 1 Împărați 17:10.
11. 1 Împărați 17:11–13; subliniere adăugată.
12. 1 Împărați 17:14.
13. Isaia 55:9.
14. Proverbele 3:5.
15. 1 Împărați 17:15–16.
16. Roger Hoffman, „Consider the Lilies”.
17. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (Deseret Book Company, 1985), p. 478; punctuație modificată; folosit cu permisiune.
18. Helaman 5:12.
19. Vezi 3 Nefi 20:23.
20. Vezi Mosia 2:9.